

UIT HET DOOR DE VERBONDENEN BEZETTE ALBANIË.

Een tweetal kiekjes, die de primitieve huisvesting in beeld brengen van de Albaneesche bevolking, die nog niet veel invloed ondervonden heeft van de Westersche beschaving. Op beide afbeeldingen komen Duitsche officieren voor. Nadat de Serven waren weggetrokken, werd Albanië door de Verbondenen bezet, die er zich van een geringen oorlogsbuit meester maakten.

De gestrafte ontrouw

:: PIERRE LILS ::

Zij was weg! Onherroepelijk weg! Al zou hij haar nu terugwenschen, het zou tevergeefs zijn geweest: hijzelf had haar naar het station gebracht en in de coupé geholpen; de conducteur had met een nijdigen slag het portier dichtgesmakt en de trein was weggereden, de uit-het-portier-met-een-zakdoekje-wuivende-hand-van-Mina (zijn vrouw) verder en verder van hem wegvoerende tot-ie (Dirk Muller, de man van Mina) op 't laatst niets meer zag dan een rookpluim. Toen, alsof er een periode van zijn leven was afgesloten, draaide hij zich met een energieken ruk om en wandelde, nog onder den indruk, het perron af. Eenmaal op straat echter deed-ie een sprong van vreugde in de lucht en liet hij een uitroep van blijdschap hooren, welke een agent, die in 't zonnetje half te dommelen stond, verschrikt deed opzien, omdat-ie bang was dat er „werk" voor hem was, en welke de voorbijgangers zes pas opzij deed stuiven voor Dirk.

Zij was weg! Onherroepelijk weg! Binnen zes weken zou zij niet terugkomen als er niets bijzonders gebeurde, en dat was niet te verwachten. — Gelukkig maar! Niet dat-ie slecht met zijn vrouw geleefd had. Integendeel! De vier jaren van hun huwelijk waren in bijna onverstoorde harmonie voorbijgegaan; en was de goede gang van zaken eens een enkelen keer verbroken geweest, heel lang had dit nooit geduurd en als verstandige menschen hadden zij spoedig weer vrede gesloten, omdat zij wèl wisten, dat het wijzer was, nu zij tòch eenmaal gehuwd waren, elkaar zooveel mogelijk te verdragen en zoo weinig en zoo kort mogelijk te kibbelen. Maar Mina was, wat men wel eens noemt, een conservatief vrouwtje, die zeker niet zou dulden, dat Dirk behalve tegen haar, ook eens tegen een ander Evaatje lachte en hij, *hij* was te lang vrijgezel geweest om nog niet éénmaal weer heimwee te krijgen naar die ongebreidelde vrijheid van dit, voor altijd voorbije, maar toch, o zoo zalige tijdperk van zijn leven. Doch, nooit-of-te-nimmer heeft Dirk zijn vrouwtje iets van dit verlangen laten merken en nooit heeft-ie gelachen tegen een ander, wanneer Mina het had kùnnen zien.

Nu was het echter anders: zij was weg en het eerste wat Dirk in zijn heerlijke, hoewel *tijdelijke* vrijheid deed, was, dat hij aan de reeds te lang alleen-gelaten stamtafel eens op echte vrijgezellen-manier zijn hart ging ophalen. Maar tijd en gelegenheid waren te kostbaar en te weinig durend, om ze alleen van den materieelen kant te genieten. Zijn bevrijde ziel heimwee-de naar een of ander galant avontuur en hoewel hij het met zijn echtelijken trouw zoo eerlijk mogelijk nam, was zijn geweten toch ruim genoeg om een onschuldigen zijsprong van het vier jaar lang bijna onafgebroken bewandelde pad der deugd te veroorloven. Hij vroeg, onder den drang van het oogenblik en zijn heimwee, dat-ie vergeefs met een flesch wijn had pogen weg te spoelen, den kellner om papier en inkt en stelde de volgende — o, schrik niet — advertentie samen:

ERNSTIG GEMEEND.

Gedistingeerd heer, vroolijk karakter, maar door bijzondere omstandigheden tot een teruggetrokken leven genoodzaakt, zoekt langs dezen weg in kennis te komen met eveneens vroolijke dame. Brieven, liefst met portret, aan het bureau van dit blad, onder nummer 1358. — Geheimhouding verzekerd.

Toen hij deze zielsontboezeming op papier had, lachte Dirk zachtjes voor

HET GEVANGENENKAMP TE BEVERLOO.

Een onzer fotografen heeft een bezoek gebracht aan het krijgsgevangenenkamp te Beverloo (Noord-België), waar uitsluitend Russische militairen verblijf houden. Wij reproduceeren op deze pagina eenige interessante kiekjes uit dit kamp. Hierboven een troep krijgsgevangenen onder geleide van Duitsche soldaten op een ochtendwandeling.

HET GEVANGENENKAMP TE BEVERLOO.

De gevangenen aan den veldarbeid.

HET GEVANGENENKAMP TE BEVERLOO.

Links: De commandant van het kamp onderhoudt zich met een der Kozakken. die zoo juist zijn aangekomen. Midden: De gevangenen bezig aan het bouwen van een barak. Rechts: Op het appèl voor den maaltijd. *(foto's V.F.B.)*